

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 69 PŽ-4504/2021-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom SLAVONIJA ŽUPANJA dioničko društvo za preradu i promet žitarica, Županja, J. J. Strossmayera 65, MBS 030080218, OIB 62010045532, odlučujući o žalbama vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED VUKOVAR, OIB 18683136487 i vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3, OIB 23057039320, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Buterin, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Buterin Posavec, Masarykova ulica 3, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-534/2020-73 od 19. srpnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 12. studenog 2021.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-534/2020-73 od 19. srpnja 2021. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Osijeku utvrdio je prihvaćanje izmijenjenoga plana restrukturiranja objavljenog na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova 27. svibnja 2021., između dužnika SLAVONIJA ŽUPANJA dioničko društvo za preradu i promet žitarica, Županja i vjerovnika pobliže navedenih u izreci rješenja (točka I. izreke), potvrđen je predstečajni sporazum kojim se dužnik obvezao namiriti vjerovnike u iznosima i na način kako je to navedeno u izmijenjenom planu restrukturiranja objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova 27. svibnja 2021., vjerovnici Dužnika svi zajedno se nalaze u jednoj skupini, redni broj naznačen ispred vjerovnika predstavlja redni broj pod kojim je vjerovnikova tražbina određena u pravomoćnom rješenju Trgovačkog suda u Osijeku pod brojem St-534/2020 od 5. ožujka 2021., a kako je to navedeno u izreci rješenja (točka II. izreke), određeno je da u slučaju da osporavanja budu otklonjena, odnosno da ukoliko osporene tražbine

budu naknadno utvrđene, da će Dužnik tražbine vjerovnika osporenih tražbina isplatiti u utvrđenom iznosu tražbina pod jednakim uvjetima kao i utvrđene vjerovnike predstečajne nagodbe, a kako je to navedeno u izreci rješenja (točka III. izreke), određeno je da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova te će se dostaviti sudskom registru ovog Suda radi upisa podataka o potvrdi predstečajnoga sporazuma (točka IV. izreke) i određeno je da će se po pravomoćnosti rješenje dostaviti Financijskoj agenciji (točka V. izreke).

2. Iz obrazloženja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio na temelju odredbe čl. 61. Stečajnog zakona, pri čemu je ocijenio da nisu ispunjene pretpostavke za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma.

3. Protiv rješenja žalbu su podnijeli vjerovnik ErsteSteiermärkische bank d.d. Rijeka i Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava.

4. Vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava podnijela je žalbu zbog svih žalbenih razloga u bitnome navodeći da je Plan restrukturiranja suprotan odredbama Stečajnog zakona i nije podoban za glasovanje i da je sud trebao po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu stečajnog plana. Ukazuje da dužnik nije dostavio potpuni popis svoje imovine te založno pravo na nekretninama što znači da nije postupio sukladno odredbi čl. 16. st. 1. i čl. 17. st. 1. t. 1. Stečajnog zakona. Stoga smatra da je sud sukladno odredbi čl. 336. Stečajnog zakona trebao uskratiti potvrdu stečajnog plana. Smatra da se planom restrukturiranja kojim je predviđen otpis 90% potraživanja i otplatu 10% neotpisanog potraživanja u roku od 8 godina od pravomoćnosti potvrde predstečajnog sporazuma, umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi vjerovnici ostvarili u stečajnom postupku u kraćem roku i većem iznosu kao i da iz plana restrukturiranja do kraja tekuće godine i za dvije sljedeće godine ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost plaćanja dužnika pa plan restrukturiranja nije realan. Planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena po čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona.

5. Vjerovnik Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, žalbu podnosi zbog svih žalbenih razloga u bitnome navodeći da je donošenjem predmetnog rješenja prvostupanjski sud povrijedio odredbe čl. 38., čl. 57., čl. 58., čl. 61. i čl. 312. Stečajnog zakona.

6. U odgovoru na navedene žalbe povjerenik predstečajnog dužnika osporava žalbene navode.

7. U odgovoru na navedene žalbe predstečajni dužnik osporava žalbene navode.

8. Žalbe su osnovane.

9. Pobijano rješenje je ispitano sukladno odredbama čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s

odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

10. Pravilno navode žalitelji da je odredbom čl. 38. st. 1. SZ-a propisano da su različni vjerovnici dužni nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje. Svrha propisivanja ove obveze u navedenom roku (istom kao za prijavu tražbine) je u tome da se dužnik i povjerenik (ako je imenovan) mogu očitovati o prijavljenim tražbinama vjerovnika, s obzirom na to da nakon isteka roka za očitovanje dužnik i povjerenik više ne mogu osporavati tražbine koje su priznali (čl. 41. st. 3. SZ-a). U konkretnom slučaju nije sporno da različni vjerovnik nije uopće prijavio svoju tražbinu već je dužnik navedenu tražbinu tog vjerovnika uvrstio u popis imovine i obveza dok je različni vjerovnik KF Partners d.o.o. podneskom od 1. veljače 2021., odnosno mjesec dana prije održavanja ročišta radi ispitivanja tražbina, dao izjavu da se odriče prava na odvojeno namirenje.

11. Imajući u vidu da iz očitovanja povjerenika od 19. siječnja 2021. proizlazi da je povjerenik priznao tražbinu vjerovnika KF Partners d.o.o., u iznosu od 72.623.444,19 kn, dok je tražbinu u iznosu od 10.519.920,29 kn osporio te da iz rješenja prvostupanjskog suda od 5. ožujka 2021. poslovni broj St-534/2020-31 proizlazi da su povjerenik i dužnik osporili tražbinu vjerovnika KF Partners d.o.o. u iznosu od 10.519.920,29 kn, a da su vjerovnici Naklada Trpimir d.o.o. i vjerovnik Erste & Steiermärkische banka d.d. osporili u cijelosti tražbinu vjerovnika KF Partners d.o.o. u iznosu od 83.143.364,48 kn, slijedom čega su predmetnim rješenjem vjerovnici Naklada Trpimir d.o.o. i Erste & Steiermärkische banka d.d. upućeni na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, to je nesporno da su se sukladno odredbi čl. 41. st. 3. SZ-a i dužnik i povjerenik očitovali o prijavljenim tražbinama vjerovnika te da su i drugi vjerovnici imali mogućnost osporiti tražbinu vjerovnika KF Partners d.o.o., a što su i učinili.

12. Imajući u vidu navedena utvrđenja, u konkretnom slučaju vjerovnik KF Partners d.o.o. je mogao dati izjavu o odricanju od prava na odvojeno namirenje i nakon roka iz čl. 38. SZ-a, jer je njegova tražbina bila prijavljena od strane samog dužnika slijedom čega je bila i ispitana sukladno odredbi čl. 41. st. 3. ZZ-a te su jednako tako navedenu tražbinu na ročištu radi ispitivanja tražbina, mogli osporiti i drugi vjerovnici, što su i učinili. Nadalje treba navesti da je navedeni vjerovnik sukladno odredbi čl. 35. st. 3. u svezi s odredbom čl. 153. SZ-a, osim što je različni vjerovnik istovremeno i predstečajni vjerovnik ako mu je predstečajni dužnik osobno odgovoran pa stoga takav vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku (kao što je predstečajni dužnik može uvrstiti u popis imovine i obveza), čak i iako se nije odrekao prava na odvojeno namirenje. Stoga, treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a, jer ako različni vjerovnik ima pravo prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku (kao

što to može i u stečajnom postupku) njegova tražbina se utvrđuje. Zbog svega navedenog, razlučno pravo i dalje nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, ali to ne ograničava vjerovnika kojemu je dužnik i osobno odgovoran i koji ima razlučno pravo da prijavi svoju tražbinu i da u postupku odlučuje o njenoj sudbini. (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-384/2021-2 od 4. veljače 2021.)

13. Nisu osnovani žalbeni navodi da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 57. SZ-a, odnosno da nije sastavio popis vjerovnika i prava glasa koji im pripadaju. Ukazuje se da je iz zapisnika s ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja održanom 8. srpnja 2021. razvidno da je prvostupanjski sud na navedenom ročištu utvrdio popis vjerovnika s pravom glasa na način da je u prikazanoj tablici naveo naziv vjerovnika, zatim visinu utvrđene tražbine odnosno osporene ako se postojanje te tražbine dokazuje ovršnom ispravom te podatak o broju glasova svakog pojedinog vjerovnika. Pri tome treba navesti da se u konkretnom slučaju ne radi o tablici iz odredbe čl. 58. st. 3. SZ-a, kako to pogrešno smatra žalitelj Erste & Steiermärkische bank d.d., jer je se ta tablica također nalazi u predmetnom zapisniku nakon navođenja podataka o glasovanju vjerovnika o planu restrukturiranja, pa je stoga neosnovano pozivanje žalitelja na odluku ovog suda PŽ-159/2020-2 od 20. travnja 2020., jer se ne radi o istoj odnosno bitno sličnoj pravnoj situaciji. Također se ukazuje da se sam žalitelj obrazlažući žalbene navode vezane uz čl. 58. i 59. SZ-a, na listu 4 žalbe, poziva na popis vjerovnika sadržan u zapisniku s ročišta održanog 8. srpnja 2021., što ukazuje da je ipak i žalitelju razvidno da je predmetni popis vjerovnika iz čl. 57. SZ-a, naveden u zapisniku s ročišta održanog 8. srpnja 2021.

14. Suprotno žalbenim navodima oba žalitelja, prvostupanjski sud nije trebao iz razloga navedenih u odredbi čl. 336. SZ-a, odnosno zbog povrede postupovnih odredbi uskratiti potvrdu stečajnog plana, jer razlozi na koje se pozivaju žalitelji ne predstavljaju razloge za uskratu potvrde stečajnog plana iz navedene odredbe.

15. Naime, člankom 16. st. 1. SZ-a, a na koji se pozivaju žalitelji je propisano da se prijedlog za otvaranje predstečajnog i stečajnog postupka podnosi sudu na propisanom obrascu te sadržava podatke za identifikaciju dužnika i podnositelja prijedloga i popis imovine i obveza dužnika. Odredbom čl. 17. st. 1. SZ-a je propisano od čega se sastoji popis imovine i obveza dužnika, te je stavkom 3. tog članka određeno da za davanje neistinitog ili nepotpunog popisa imovine i obveza dužnik odgovara kao za davanje lažnog iskaza u postupku pred sudom. Odredbom čl. 24. st. 1. t. 2. SZ-a je određeno da je povjerenik dužan u predstečajnom postupku ispitati popis imovine i obveza dužnika. Imajući u vidu navedene odredbe, činjenica da dužnik eventualno i nije dostavio sve podatke o imovini odnosno nije dostavio potpun popis svoje imovine u k.o. Čađavica i k.o. Županja, ne predstavlja razlog iz čl. 336. SZ-a za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma.

16. Međutim, osnovano žalitelji ukazuju da u obrazloženju pobijane odluke nema razloga o odlučnim činjenicama slijedom čega se pobijano rješenje ne može ispitati. Naime, odredbom čl. 61. st. 1. SZ-a je između ostalog propisano da će sud rješenjem utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum osim ako, između ostalog, koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom

restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika.

17. Imajući u vidu da je dužnik, kako to pravilno navode žalitelji, naknadno podneskom od 7. srpnja 2021., dopunio popis imovine na način da je naveo nekretnine upisane u zemljišnu knjigu Općinskog suda u Vinkovcima, zk. odjel Županja, k.o. Županja, upisane u zk.ul. 5211, k.č.br. 427/4 površine 1803 m², te je također naveo šest dodatnih građevinskih objekata, koje je prvotno propustio navesti u popisu imovine te da je dostavio i izvadak iz zemljišne knjige za k.č.br. 2401/1, upisanu u zk.ul. 4322, površine 20873 m², prema kojem je dužnik vlasnik navedene nekretnine te da na njoj nema upisanih tereta, kao i da je podneskom od 13. srpnja 2021. dodatno naveo da je izjavio prigovor na rješenje zk. odjela Općinskog suda u Zadru, poslovni broj Z-16691/2020 od 11. kolovoza 2020. a iz kojeg prigovora proizlazi da je pobijanim rješenjem dopušten upis založnog prava u korist dužnika na više nekretnina i to u iznosu od 2.208.272,79 kn, kao i da je na ročištu održanom 8. srpnja 2021. povjerenik vezano uz navedena založna prava naveo da s obzirom na to da nije upoznat s vrijednošću nekretnina na kojima je upisano založno pravo, da ne može decidirano tvrditi da tu osiguranu tražbinu ne bi namirio, sasvim je razvidno da je navedene okolnosti prvostupanjski sud trebao uzeti u obzir u kontekstu odredbe čl. 61. st. 1. alineja 1. SZ-a, i obrazložiti iz kojeg razloga je smatrao da vjerovnici nisu učinili vjerojatnim navedenu okolnost.

18. Naime, kao što je navedeno, činjenica da je predstečajni dužnik otpisao 90% dugovanja, nema sama po sebi značaj umanjenja prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja, ali imajući u vidu ovakav postotak namirenja (10% za osam godina računajući od pravomoćnosti plana restrukturiranja) te činjenicu da postoji značajna imovina koja nije opterećena razlučnim pravom a koja nije bila navedena u popisu imovine te da dužnik ima potraživanja osigurana razlučnim pravom koja također nisu bila navedena u popisu imovine, prvostupanjski sud je bio dužan obrazložiti iz kojih razloga je smatrao da navedena pretpostavka za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma nije ispunjenja, a o čemu nema razloga u pobijanom rješenju slijedom čega je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

19. Pravilno ukazuje žalitelj da je prvostupanjski sud prilikom glasovanja o planu restrukturiranja pogrešno naveo da je za plan glasovalo 36 vjerovnika, umjesto 35 s obzirom na to da je očito dva puta računao vjerovnika Žito d.o.o. i to pod brojem 1. tablice (pod kojim su obuhvaćene tražbine koje je taj vjerovnik stekao priloženim ugovorima o ustupanju potraživanja od pet drugih vjerovnika) te pod brojem 48. pod kojim je navedena izvorna tražbina vjerovnika Žito d.o.o., pri čemu treba navesti da unatoč navedenoj pogrešci nije došlo do povrede odredbi čl. 59. SZ-a, jer je za navedeni plan glasovala potrebna većina.

20. Stoga je pobijano rješenje, primjenom odredbe čl. 380. st. 1. t. 3. i čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

21. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitnu povredu odredaba postupka na koju mu je ukazano te će donijeti novu pravilnu i na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

Zagreb, 12. studenog 2021.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **eb301-e528f**

Kontrolni broj: **04818-5948a-14a5f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.